

ОТГЛАСИ

Морна съмъ и слаба, скърби ме горятъ.
— Радостенъ и ясенъ вий се моя пѣтъ.
Роснитѣ градини скрежъ и снѣгъ покри. . .
— Азъ ти обещавамъ пролѣтни зари.

Буйнитѣ потоци зименъ студъ скова.
— Азъ ще ги разбудя съ царствени слова.
Де глави на заветъ — тамъ ще подслонимъ?
— Гордъ и недостѣпенъ храмъ ще изградимъ!

Чуй — надъ насъ злокобно вихъръ пролетѣ.
— Стражъ надъ тебъ ще бѣда денемъ и ноця.
Лѣтъ единъ не трепва въ нощний синъ покровъ
— Слънце ще запалимъ — нашата любовь!